

خط مي راغله د جانان دے

مشتاق مجروح يوسفزے

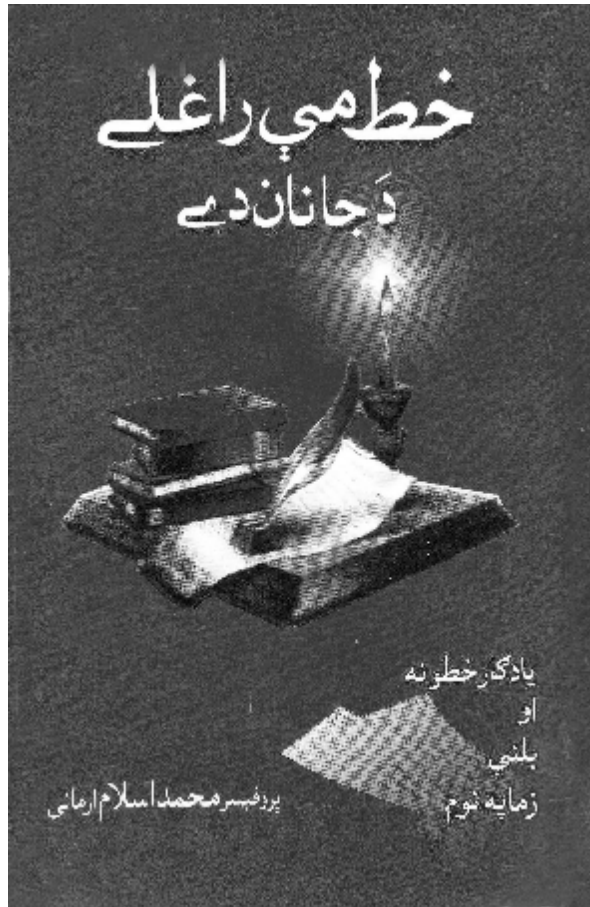
ته ډالۍ کړې ده چې ډېر بنائسته ټائيل لري او په سپين کاغذ چاپ شوی دے.

د کتاب په اوله برخه کښې خطونه دي چې تر صفحه 312 پورې خواړه دي، ورپسې د کتاب په دويمه برخه کښې بلنې دي چې تر 162 مخونو پورې غزبدلې دي. يعنې خطونو له بيلې د صفحو نمبرې ورکړې شوې دي او بلنو له بيلې، څه به ښه وي چې د صفحې نمبر پرله پسې چلېدلې وي.

د خطونو په برخه کښې د لويو لويو شاعرانو ادیبانو هغه خطونه شامل دي چې هغوي وخت په وخت ارمانې صاحب ته ليکلي دي. په دې حساب د ارمانې صاحب دا کوشش د نورو نه لږ منفرد په دې خبره دے چې تر اوسه په پښتو کښې خطونه خو چاپ شوي وو خو بلنې نه وې

چاله د خط جواب ورکول که د يو بنده اخلاقي فرض جوړېږي نو دغسې هغه خط سمبال ساتل هم يو ډېر ښه او د ستائني وړ کار دے او بيا هغه بنده خو د ډېرې ستائني حقدار دے چې دغه خطونه په کتابي شکل کښې چاپ کوي او راروان نسل ته ئې وړاندې کوي ځکه چې دا د ماضي يوه برخه وي او يو قسم له تاريخ وي نو محفوظول ئې فائده مند وي.

د الله پاک شکر دے پښتو ادب د خطونو د مجموعو نه خالي نه دے. په پښتو کښې ځنې ځنې ليکونکو په خپل خپل وخت دغسې خطونه چاپ کړي دي او خلقو ورته په درنه سترگه کتلي دي. اوس اوس معروف او نوميالي شاعر محمد اسلام ارمانې هم د خطونو او بلنو يوه مجموعه د "خط مي راغله د جانان دے" په نوم گرانو پښتنو

حېثيت نه لري بلکې د ذاتي نوعيت دي او هغه په دې وجه شامل کړي دي چې د شاعرانو، اديبانو او د پښتو د مټينانو له اړخ نه هغه ته راغلي دي. خو زما په خپل خيال د ذاتي نوعيت لرونکو دې خطونو کښې لږ ډېر ايډپټنگ ضروري وه. هر څو که پکښې د داسې خطونو شمېر کم دے. ځکه چې مراسله نگار د خط ليکلو په وخت د دې نه خبر نه وه چې ارمني صاحب به زما دا خطونه چاپ کوي هم ځکه نو ځنې داسې خبرې هم پکښې راغلي دي چې نه بدې دي او نه غلطې دي خو شائع کول ئې پکار نه وو.

د ارمني صاحب په دې کتاب کښې چې کومه لږه برخه د ادبي خطونو ده هغه په زړه پورې او د ستائني قابله ده. خو زما په خيال د ارمني صاحب د دې کتاب دويمه برخه ډېره ښه ده ځکه چې په دې کښې د مختلفو شاعرانو، اديبانو د کتابونو د مخ کتنو بلنې، د مختلفو تنظيمونو له خوا د ادبي پروگرامونو او ځنو اهمو مشاعرو بلنې يو تاريخي حېثيت لري او لوستونکي ترې دا پته لگولې شي چې يو کتاب په کوم کال چاپ شوی و او مخ کتنه ئې کله شوې وه او چا پرې مقالې وئيلې وې، يا په کومه خاص موقعه په کوم ځاي کښې کوم ادبي تقريب شوی و. بل دا برخه په دې وجه هم ښه ده چې تر اوسه چا داسې بلنو له د کتاب شکل نه وه ورکړی، دا اوليت د ښاغلي ارمني صاحب په برخه شو.

خدائے دې ارمني صاحب له د نورو کتابونو چاپ کولو توان ورکړي او پښتنو له دې د کتابونو لوستلو توفيق ورکړي. آمين

چاپ شوي او ښاغلي ارمني صاحب دا کار هم ترسره کړو چې خپل يو تاريخي ارزښت او اهميت لري او د هغه دې کتاب ته ئې يو انفراديت وربخښلے دے.

په دې کتاب کښې اکثريت د هغو خطونو دے چې ادبي نه دي خو د شاعرانو، اديبانو او په پښتو ادب د مټينانو له خوا هغوي ته ليکلي شوي دي او د هغې باره کښې اسلام ارمني صاحب خپله ليکي چې:

«په دې يادگار خطونو کښې به څه خطونه د ذاتي نوعيت هم وي خو د دغه خطونو ليکونکي کلک پښتانه او د پښتو ژبې او ادب مټينان دي او د دې نه علاوه ځنې په خپلو درنو نومونو، شخصيتونو او ادبي خدمتونو خپله پېژندگلو په خپله لري.» (ص 9)

په دې کتاب مرحوم رحيم شاه رحيم يوه ډېره علمي او خوندوره سريزه ليکلي ده. هغوي په خپله دې سريزه کښې په پښتو ژبه کښې د چاپ شوو خطونو د هغو مجموعو ذکر کړی دے کومې چې وخت په وخت چاپ شوي دي. رحيم شاه رحيم د دې کتاب په حقله ليکي چې «د دې خطونو د ټولو نه ورومې خصوصيت دا دے چې دا صرف د يو شاعر يا اديب خطونه نه دي بلکې په دې کښې د پښتو ژبې د ډېرو گڼو ليکوالو ادبي مکتوبات شامل دي. کوم چې د تېرو څلوېښتو کالو خواؤ شا د ارمني صاحب په نوم خپلو دوستانو، شاعرانو او د پښتو نوموړو ليکوالو هغه ته رالېږلي دي.»

لکه څنگه چې ارمني صاحب په خپله هم تسليم کړی ده چې په دې کښې ځنې خطونه ادبي